2019: ఏపీ హైకోర్టు:15812

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

మంగళవారం, ఏప్రిల్ ముప్పైవ రోజు

రెండు వేల పంతొమ్మిది

ప్రస్తుతం

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎం.సీతారామమూర్తి

గౌరవనీయులైన జస్టిస్ జె.ఉమాదేవి

ఫ్యామిలీ కోర్టు అప్పీల్ (ఎఫ్ సిఎ) నెంబరు: 147 ఆఫ్ 2015

మధ్య:

1. డి.సుబ్రమణ్యం రాజు ఎస్.ఓ డి.రామరాజు,డిపెండెంట్, హిందువు, వయస్సు సుమారు 40 సంవత్సరాలు, గతంలో D.NO.1-6-776 F వద్ద నివసించారు, ఇందిరా నగర్, తిరుపతి, తిరుపతి, పోతిరాజుగారిపల్లె(కోడూరు మండలం) వద్ద, వై.ఎస్.ఆర్.కడప జిల్లా.

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. డి.లక్ష్మీదేవి, డి.సుబ్రహ్మణ్యంరాజు, డి/ఓ నారాయణ రాజు, ఇంటి భార్య, హిందువు, వయస్సు సుమారు 35 సంవత్సరాలు, రియో డి.నెం.2-37, తుమ్మల అగ్రహారం, రైల్వే స్టేషను దగ్గర, (ప్రస్తుతం టి.అగ్రహారంలో నివసిస్తున్నారు) రాజంపేట, వై.యస్.ఆర్.కడప జిల్లా .

... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది: ఎల్జే వీరారెడ్డి

ప్రతివాదుల తరపు న్యాయవాది: మహేశ్వరరావు కుంచెయం కోర్టు ఈ కింది వ్యాఖ్యలు చేసింది: ఉత్తర్వులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టులో:: అమరావతి

మంగళవారం, ఏప్రిల్ ముప్పైవ రోజు

రెండు వేల పంతొమ్మిది

ప్రస్తుతం

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎం.సీతారామమూర్తి
గౌరవనీయులైన జస్టిస్ జె.ఉమాదేవి

ఫ్యామిలీ కోర్టు అప్పీలు నెంబరు: 2015 యొక్క 147

(2015 మార్చి 16 నాటి ఉత్తర్వు, డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా కుటుంబ న్యాయస్థానాల చట్టం **1984** సెక్షన్ 19 కింద 2010 యొక్క ఎఫ్సిఒపి నెం.129 లో జారీ చేసిన తీర్పు మరియు డిక్రీపై న్యాయమూర్తి, ఫ్యామిలీ కోర్టు-కమ్-వి అదనపు జిల్లా జడ్జి, తిరుపతి)

మధ్య:

డి.సుబ్రమణ్యంరాజు, ఎస్సై డి.రణరాజు,40 సంవత్సరాల వయస్సు గల హిందూ, గతంలో డి.ఎన్.0.1-6-776ఎఫ్, ఇందిరా నగర్, తిరుపతి, ప్రస్తుతం పోతిరాజుగారిపల్లె, కోడూరు మండలం, వైఎస్ఆర్ కడప జిల్లాలో నివసిస్తున్నారు.

... పిటిషనర్/పిటిషనర్

మరియు

డి.లక్ష్మీదేవి, డి.సుబ్రమణ్యంరాజు, డి.ఓ.నారాయణరాజు , హిందూ, సుమారు 35 సంవత్సరాలు, రియో డి.నెం.2-37, యమ్మల అగ్రహారం, రైల్వేస్టేషన్ సమీపంలో, (ప్రస్తుతం రాజంపేట టి.అగ్రహారంలో నివసిస్తున్నారు) వై.యస్.ఆర్.కడప జిల్లా .

... ప్రతిస్పందకుడు/ప్రతిస్పందకుడు

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది: ఎస్.ఆర్.ఐ. ఎల్.జె.వీరారెడ్డి

ప్రతిస్పందకుడి తరఫు న్యాయవాది: శ్రీ. మహేశ్వరరావు కుంచెం కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా చేసింది: ఉత్తర్వు

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎం.సీతారామమూర్తి

మరియు

గౌరవనీయులైన జస్టిస్ జె.ఉమాదేవి

ఫ్యామిలీ కోర్టు అప్పీల్ నెం.147 ఆఫ్ 2015

క్రమం:

[గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎం.సీతారామమూర్తి గారి ప్రకారం]

2010 ఎఫ్ సిఒపి.నెం.129లో చిత్తూరు జిల్లాతిరుపతిలోని ఫ్యామిలీ కోర్ట్ కమ్-వి అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి 16.03.2015న జారీ చేసిన డిక్రీ, ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా ఫ్యామిలీ కోర్టు యాక్ట్ 1984లోని సెక్షన్ 19 ప్రకారం భార్యాభర్తలు విజయం సాధించారు.

పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది శ్రీ ఎల్.జె.వీరారెడ్డి, పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ మహేశ్వరరావు కుంచెం వాదనలు విన్నాం.మేము మెటీరియల్ రికార్డును పరిశీలించాము.

క్లుప్తంగా, పిటిషనర్-పిటిషనర్-భర్త కేసు ఇది:

అందువలన 17.04.1998న కడప జిల్లా రాజంపేటలో వీరి వివాహం జరిగింది.ఆ వెంటనే కడప జిల్లా రైల్వేకోడూరు మండలం పోతిరాజుగారిపల్లెలో వీరి వివాహం జరిగింది.ప్రతిస్పందకుడు నిరక్షరాస్యుడు. ఆమె తన కుటుంబ సభ్యులతో కలవడం లేదు. ప్రత్యేక కుటుంబాన్ని ఏర్పాటు చేయాలని ఆమె పిటిషనర్ **ను** ఎప్పుడూ బెదిరించేది. పిటిషనర్లు తన తల్లిదండ్రులకు మాత్రమే అండగా ఉంటూ ఆమెను శాంతింపజేస్తున్నారు. పెళ్లయిన మూడు నెలల తర్వాత బాధితురాలి ప్రోద్బలంతో, ఆమె తల్లిదండ్రుల సహకారంతో మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. ఆ సమయంలో ప్రతివాది బెదిరించి పిటిషనర్ బంధువులెవరినీ ఇంట్లోకి రానివ్వలేదు. ఇరువర్గాల పెద్దలు నచ్చజెప్పే

ప్రయత్నం చేసినా పెద్దల మాటలను ఆమె పట్టించుకోలేదు. దీంతో ఆమె పుట్టింటికి వెళ్లిపోయింది. అప్పటి నుంచి ఆమె తరచూ పుట్టింటికి వెళ్తుండేదని, పిటిషనర్ ఆమెను తీసుకువచ్చేవాడని తెలిపింది. అలా 08.07.1999న ప్రతిస్పందకుడు మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది. ప్రసవించిన ఐదు నెలల తర్వాత పిటిషనర్ ఇంటికి వచ్చి రెండు నెలలు మాత్రమే అక్కడే ఉండిపోయింది. ఆ సమయంలో ఆమె పిటిషనర్ ను, అతని తల్లిదండ్రులను ఇబ్బంది పెట్టేది. బాధితురాలి సోదరుల్లో ఇద్దరు కువైట్ లో పనిచేస్తున్నారు.పనిమనిషిగా పని చేయడానికి ఆమెను కువైట్ కు పంపించి డబ్బు సంపాదించాలని పిటిషనర్ ను కోరాడు. ఈ ప్రతిపాదనకు పిటిషనర్ అంగీకరించలేదు. తనకు తెలియకుండా, తన సోదరుల సాయంతో 24.04.2001న చెన్నై విమానాశ్రయంలో కూడా పిటిషనర్ ఆమెను అడ్డుకునేందుకు ప్రయత్నించినప్పటికీ పాస్ పోర్టు, వీసా తీసుకుని కువైట్ కు వెళ్లిపోయింది. ప్రతివాదిని తిరిగి తీసుకురావడానికి, పిటిషనర్ 2002 సంవత్సరంలో కువైట్ వెళ్ళాడు.అయితే, ప్రతివాది ఆ ప్రదేశంలో అతనితో చేరలేదు. పిటిషనర్ కువైట్ లో పనిచేయడం ప్రారంభించాడు.

పిటిషనర్ మరియు ప్రతివాది 28.06.2005 న భారతదేశానికి వచ్చారు.వారు పిటిషనర్ యొక్క గ్రామంలో రెండు రోజులు బస చేసిన తరువాత, ప్రతివాది తన తల్లిదండ్రుల ఇంటికి బయలుదేరారు, అదే సమయంలో కుమారుడిని పిటిషనర్ వద్ద విడిచిపెట్టారు. ఆమె తిరిగి పుట్టింటికి రాలేదు. ఐదు రోజుల తర్వాత పిటిషనర్ ప్రతివాది తల్లిదండ్రుల ఇంటికి వెళ్లి తన ఇంటికి రమ్మని కోరాడు. అయితే పిటిషనర్ తో కలిసేందుకు ఆమె నిరాకరించారు. ఆ తర్వాత మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. ఇరువర్గాల పెద్దల సలహా మేరకు పిటిషనర్, ప్రతివాది 2005 ఆగస్టులో తిరుపతిలోని ఇందిరానగర్ లో తమ కుటుంబాన్ని ఉంచారు.ఆ ఇంట్లో ఉంటున్నప్పుడు ప్రతివాది కువైట్ లో పిటిషనర్ సంపాదన గురించి ప్రశ్నించేవారని, కువైట్ లో తన సంపాదన గురించి ప్రశ్నించవద్దని పిటిషనర్ ను ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. పెద్దలు నిర్ణయించిన షరతులను పిటిషనర్ అంగీకరించారు. 07.09.2005న పిటిషనర్ కు చెప్పకుండా, కుమారుడిని పిటిషనర్ వద్ద వదిలేసి కువైట్ వెళ్లారు. దీంతో పిటిషనర్ ఆమెను తిరిగి తీసుకురావడానికి కువైట్ వెళ్లారు. అయితే భారత్ కు తిరిగి వచ్చి పిటిషనర్ తో కలిసి జీవించేందుకు ఆమె నిరాకరించింది. ఆమెను ఒప్పించేందుకు పిటిషనర్ ప్రతివాది యజమాని ఇంటికి వెళ్లారు. అతడిని కలవడానికి ఆమె నిరాకరించింది. అలాంటి ఓ సందర్భంలో ఆమె పిటిషనర్ ను తన యజమాని ఇంటి నుంచి గెంటేసింది. ఆమె సోదరులు కూడా

ఆమె ప్రతిస్పందనను పూర్తిగా అంగీకరించకూడదని కోరుకున్నారు. పిటిషనర్ తల్లి అనారోగ్యానికి గురైనప్పుడు, పిటిషనర్ 06.02.2007 న భారతదేశానికి వచ్చినప్పుడు, అతను ప్రతిస్పందించాడు. ఈ విధంగా ప్రతివాది పిటిషనర్ ను స్వచ్ఛందంగా విడిచిపెట్టి నాలుగు సంవత్సరాలకు పైగా కువైట్ లో విడిగా నివసిస్తున్నారు.ప్రతివాది 27.06.2009 న భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చి ఆమె తల్లిదండ్రుల ఇంటికి వెళ్ళాడు.ఆమె వచ్చిన విషయం తెలుసుకున్న పిటిషనర్ ఆమెను తిరిగి తీసుకురావడానికి ప్రయత్నాలు చేశాడు. పిటిషనర్ తో చేరడానికి ప్రతివాది నిరాకరించడంతో, ప్రతివాదితో పిటిషనర్ వివాహాన్ని రద్దు చేయాలని ప్రస్తుత పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది.

ప్రతిస్పందకుడి కేసు ఇది:

పిటిషనర్ కు, ప్రతివాదికి, చట్టబద్ధమైన వివాహం ద్వారా మగ బిడ్డకు జన్మనిచ్చిన ప్రతివాదికి మధ్య సంబంధం నిజమే. ఆమె ఓ పల్లెటూరులో పెరిగారు. ఈ విషయం తెలుసుకున్న పిటిషనర్ ఆమెను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. పెళ్లి సమయంలో ఆమె తల్లిదండ్రులు రూ.2 లక్షల నగదుతో పాటు 15 తులాల బంగారాన్ని పిటిషనర్, అతని తల్లికి ఇచ్చారు. పెళ్లయిన వెంటనే పోతిరాజుపల్లె గ్రామంలో పిటిషనర్ వద్ద చేరింది. పిటిషనర్ ను, అతని తల్లిని బాధ్యతాయుతమైన భార్యగా చూసుకుంది. ఆమె నిరక్షరాస్యురాలు అని, తమ కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి తిరగలేనని వారు ఆమెను దూషించేవారు. పిటిషనర్ ప్రోద్బలం, ఒత్తిళ్ల మేరకే కువైట్ వెళ్లేందుకు వీసా, పాస్ పోర్టు పంపాలని కువైట్ లో పనిచేస్తున్న తన సోదరులను కోరింది. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ ఒత్తిడితోనే ఆమె కువైట్ కు వెళ్లిపోయింది. వారిద్దరూ కువైట్ లో ఉన్నప్పుడు ఆమె తన సంపాదన మొత్తాన్ని పిటిషనర్ కు ఇచ్చింది. ఇన్ని వాస్తవాలు చెప్పినా పిటిషనర్ తన పట్ల దురుసుగా ప్రవర్తిస్తున్నారని ఆరోపించారు. 2005లో వారిద్దరూ భారత్ కు తిరిగి వచ్చి పిటిషనర్ సోదరి ఉంటున్న తిరుపతిలో రెండు నెలల పాటు బస చేశారు. ఆ తర్వాత ఇద్దరూ అదే విమానంలో కువైట్ వెళ్లారు. ఆ సమయంలో కూడా పిటిషనర్ తన సంపాదనను తనకు ఇవ్వాలని ఆమెపై ఒత్తిడి తెచ్చాడు. ఆ తర్వాత ఆమె కిందపడిపోయింది. జబ్బు ఆమె తన పనికి హాజరు కాలేకపోయింది. అందుకని ఆమె కొంత డబ్బును పక్కన పెట్టింది. ఆమె చికిత్స కోసం ఆ డబ్బుల కోసం పిటిషనర్ ఆమెను వేధించడంతో పాటు ఆమెపై విరక్తి

పెంచుకుని 2007లో భారత్ కు తిరిగి వచ్చాడు. ఆమెకు చెప్పకుండా భారత్లో 10 రోజుల పాటు మకాం వేసిన పిటిషనర్.. కువైట్ కు వెళ్లారు. ప్రతివాది పిటిషనర్ను ప్రశ్నించగా, అతను కొట్టాడు ఆమెను. చివరకు 2009లో ఇద్దరూ విడివిడిగా భారత్ కు తిరిగొచ్చారు. పిటిషనర్ మొదట ఇండియాకు వచ్చాడు.తన తల్లి, సోదరి నివసిస్తున్న తిరుపతిలోని తన ఇంట్లోకి ఆమెను అనుమతించలేదు.వాళ్ళు అందరూ ఆమెను ఇంటి నుంచి గెంటేశారు.

దీంతో ఆమె తల్లిదండ్రుల వద్దకు వెళ్లి వాటి గురించి వారికి తెలియజేశారు. దీంతో ఆమె తల్లిదండ్రులు కన్నీరుమున్నీరుగా విలపించారు. మధ్యవర్తిత్వం కోసం పెద్దలతో పాటు పిటిషనర్, పిటిషనర్ అతని తల్లి, సోదరి డబ్బులు డిమాండ్ చేశారు. ప్రతిస్పందకుడి తల్లిదండ్రులు అయినప్పటికీ.. అదనపు కట్నం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు, వారు డిమాండ్లను తీర్చలేకపోయారు పిటిషనర్, అవి చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఆమెకు ప్రేమ, ఆప్యాయతలు లభించాయి. పిటిషనర్ వైపు తప్పుడు ఆరోపణలతో పిటిషన్ నిండిపోయింది. అన్నీ పిటిషనర్ పిటిషన్ లో వచ్చిన ఆరోపణలు అవాస్తవమన్నారు. ప్రతివాది పిటిషనర్ తో చేరడానికి సుముఖంగా ఉన్నారు. చర్య తీసుకోవడానికి కారణం లేదు . పిటిషన్ ను కొట్టివేసే అవకాశం ఉంది.

విచారణలో, పిటిషనర్ ను పిడబ్ల్యు 1 గా మరియు అతని సన్నిహితులలో ఒకరినిపిడబ్ల్యు 2 గా పరీక్షించారు. ప్రతివాది-భార్యను ఆర్ డబ్ల్యు 1 గా మరియు ఆమెకు మద్దతు ఇచ్చే సాక్షులను ఆర్ డబ్ల్యు ఎస్ 2 ఎట్ 3 గా విచారించారు. ప్రతిస్పందకుడి తరఫున ఎటువంటి డాక్యుమెంట్ లు మార్క్ చేయబడలేదు. మెరిట్ ఆధారంగా, ఈ అప్పీల్ లో పొందుపరిచిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం భర్త పిటిషన్ ను కొట్టివేశారు. అందువలన, భర్త ఈ కోర్టు ముందు ఉన్నాడు.

పిటిషనర్-భర్తల వాదనను పునరుద్ఘాటిస్తూ పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఈ క్రింది విధంగా వాదించారు:

అందువలన కోర్టు యొక్క ఆర్డర్లు ఏకపక్షంగా మరియు సాక్ష్యాల బరువుకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి మరియు కేసు యొక్క సంభావ్యతలు. ఇందులో పిటిషనర్ తరఫున సమర్పించిన సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో కింది కోర్టు విఫలమైంది. ప్రతివాది-భార్య తన కేసును రుజువు చేయడానికి ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలు ఇవ్వలేదని పేర్కొంది. ఇక్కడ ప్రతివాది అప్పీలుదారుని విడిచిపెట్టి, తన సోదరుడి తల్లిదండ్రులకు తెలియకుండా కువైట్ వెళ్లిపోయాడని కింది కోర్టు గమనించలేకపోయింది. దిగువ కోర్టు దానిని చూడటంలో విఫలమైంది

సెక్షన్ 498-ఎ ఐపిసి సెక్షన్ 498-ఎ ఐపిసి మరియు సెక్షన్ 3 ఎ 4 వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్లు 3 ఎ 4 మరియు సెక్షన్ 511 ఐపిసితో పాటు సెక్షన్ 420, 406, 452 మరియు365 కింద కేసు నమోదు చేయడం ద్వారా మరియు మొత్తం కుటుంబాన్ని కోర్టుకు లాగడం ద్వారా ప్రతివాది అనేక విధాలుగా క్రూరత్వానికి గురి చేశాడు. పిటిషనర్ యొక్క సోదరుడితో సహా.ప్రతివాది 26.11.2014న 2014 ఎమ్.సి.నెం.9 దాఖలు చేశాడు. ఈ విధంగా, ప్రతివాది అప్పీలుదారుని క్రూరత్వానికి గురిచేశాడు మరియు అప్పీలుదారుని విడిచిపెట్టాడు. అందువలన, దిగువ కోర్టు విడాకుల డిక్రీని మంజూరు చేయాలి. పిటిషనర్ సమర్పించిన సాక్ష్యాధారాలు అతని వాదనను తగినంతగా రుజువు చేశాయని దిగువ కోర్టు గమనించి ఉండాలి. ప్రతివాది కువైట్ వెళ్లడానికి సంబంధించి ఈ క్రింది కోర్టు ఇచ్చిన వివరణ సరైనది కాదు. ప్రతిస్పందకునిపై నమోదైన సాక్ష్యాధారాలు స్పష్టంగా రుజువు చేయకపోవటం సరికాదు. వివాహం కోలుకోలేని విధంగా విచ్ఛిన్నమైందని మరియు ప్రతివాది ప్రవర్తన దృష్ట్యా తిరిగి కలిసే అవకాశం లేదని దిగువ కోర్టు గమనించి ఉండాలి.

ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది ఈ క్రింది కోర్టు తీర్పును సమర్థించారు.ట్రయల్ కోర్టు వాస్తవాలను, సాక్ష్యాలను సరైన కోణంలో పరిగణనలోకి తీసుకుందని, పిటిషనర్-భర్త పిటిషన్లను కొట్టివేస్తూ, కింది కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో జోక్యం అవసరం లేదనివాదించారు .

మేము అభ్యర్థనలు మరియు సాక్ష్యాలను పరిశీలించాము. చీఫ్ లో పరీక్షలకు బదులుగా దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్లలో ఇరు పక్షాలు తమ తమ వాదనలను పునరుద్ఘాటించాయి. పిడబ్ల్యు 1 యొక్క క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ఈ క్రింది అంశాలను తెరపైకి తెస్తుంది:- 'అతను 10 వ తరగతి వరకు చదివాడు. ప్రతిస్పందకుడు నిరక్షరాస్యుడు. 2014 సంవత్సరం నాటికి అతను తన తల్లితో కలిసి

మంగళంలో నివసిస్తుండగా, అతని భార్య రాజంపేటలో నివసిస్తోంది. తిరుపతిలో క్యాన్ వాటర్ వర్క్స్ లో రోజువారీ కూలీపై హెల్పర్ గా పనిచేస్తున్నాడు.పోతిరాజుగారిపల్లె గ్రామంలో ఏసీ.2.00 సెంట్ల భూమితో పాటు అదే గ్రామంలో ఇల్లు కూడా ఉంది. పెళ్లి తర్వాత కువైట్ వెళ్లేందుకు మొదట పాస్ పోర్టు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు.తల్లిదండ్రుల సాయంతో పాస్ పోర్టు పొందాడు.అందువల్ల ప్రతివాది సోదరులు కువైట్ లో ఉన్నారు.ప్రతివాది కువైట్ వెళ్లేందుకు చెన్నై వెళ్లినప్పుడు ఈ విషయం తెలుసుకున్న పిటిషనర్ చెన్నై వెళ్లి సెంట్రల్ రైల్వే స్టేషన్ లో ఆమెను చూశారు.ప్రతివాదితో కలిసి చెన్నైలో రెండు రోజులు ఉండి తిరిగి రావాలని ఆమె కోరినా వినకపోవడంతో తిరిగి వచ్చాడు. కువైట్ లో పనిమనిషిగా పనిచేయడానికి వీసా కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు.అతను అక్కడ ముల్లాక్ అనే వ్యక్తి ఇంట్లో పనిచేస్తుండగా, ప్రతిస్పందకుడు మరో ఇంట్లో పనిచేస్తున్నాడు. వీరిద్దరూ ఆయా ఇంటి యజమానులు/యజమానులు ఏర్పాటు చేసిన వసతి గృహాల్లో బస చేశారు. కువైట్ లో మహిళలు బయటకు రావడానికి అనుమతి లేదు. 28.06.2005న ఇద్దరూ స్వగ్రామానికి వచ్చారు. ఇద్దరూ పోతురాజుగారిపల్లె వెళ్లి పిటిషనర్ తల్లి ఇంట్లో ఉంటున్నారు. 07.09.2005న ఇద్దరూ ఒకే విమానంలో కువైట్ వెళ్లారు. 07.09.2005న ప్రతివాది తల్లిదండ్రులు, మేనమామ ముందు మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది.అంటే ఇరుపక్షాలు కువైట్ వెళ్లడానికి ముందు.పిటిషనర్ గ్రామానికి చెందిన చాలా మంది కువైట్ వెళ్లారు.2009లో ఆయన ఒక్కరే భారత్ కు తిరిగి వచ్చారు.ఆ తర్వాత ప్రతివాది కూడా తిరిగి వచ్చి రాజంపేటలోని ఆమె తల్లిదండ్రుల ఇంటికి వెళ్లిపోయారు. 'పై అంశాలు పక్కన పెడితే. ప్రతివాది (భార్య) కేసుకు అనుగుణంగా తనకు ఇచ్చిన సూచనలను అతను తిరస్కరించాడు.

పిడబ్ల్యు 2 అనే వ్యక్తి వివాహానికి హాజరై మధ్యవర్తిత్వానికి హాజరైనట్లు చెబుతున్నారు. అతని భార్య, పిటిషనర్ తల్లి సోదరీమణులు. పాస్పోర్టు, వీసా కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్న వారి గురించి తనకు ఏమీ తెలియదని ఆయన అన్నారు. పిటిషనర్, ప్రతివాది జీవనోపాధి కోసం కువైట్ వెళ్లారని, పిటిషన్లో పేర్కొన్న ఉపశమనం తనకు తెలియదని ఆయన పేర్కొన్నారు .

ఆర్ డబ్ల్యూ 1 క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో సంబంధిత అంశాలు ఇలా ఉన్నాయి:పోతిరాజుగారిపల్లెలో మూడేళ్ల పాటు ఇరువర్గాలు కలిసి జీవించాయి. కువైట్ వెళ్లేందుకు ఆమె అన్నయ్య పాస్ పోర్టు, వీసా ఏర్పాటు చేశాడు.పెళ్లయిన నెల రోజులకే పోతిరాజుగారిపల్లెలో

అత్తవారింట్లో, తల్లిదండ్రుల సమక్షంలో మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. ఆ తర్వాత మధ్యవర్తిత్వం జరగలేదు. వీసాను ఆమె అన్నయ్య ఏర్పాటు చేశాడు. పాస్పోర్టును ఆమె తల్లి ఏర్పాటు చేసింది. వీసా పొందడానికి రూ.60,000/- ఖర్చు చేశారు; అందులో రూ.30,000 తన అన్నకు చెల్లించింది. పిటిషనర్ కువైత్ ను చూసేందుకు విమానాశ్రయానికి వచ్చారు. తల్లితో మరో కొడుకు పుట్టాడు.

పిటిషనర్ 2002లో కువైట్ కు వచ్చారని, అయితే, సూచించిన విధంగా ఆమెను వెనక్కి తీసుకోలేదన్నారు. వీరిద్దరూ 2005లో పోతిరాజుగారిపల్లెకు వచ్చి అక్కడ రెండు రోజులు ఉండి రాజంపేట వెళ్లి ఒకరోజు అక్కడే ఉండి ఆ తర్వాత తిరుపతికి వచ్చారు.15 రోజులు తిరుపతిలో కలిసి ఉండి పోతిరాజుగారిపల్లెకు వెళ్లి 20 రోజులు అక్కడే కాపురం చేశారు. ఆ తర్వాత రాజంపేటకు వెళ్లి అక్కడి నుంచి పోతిరాజుగారిపల్లెకు వచ్చి మళ్లీ ఇద్దరూ కువైట్ వెళ్లారు.కువైట్ లో కలిసి ఉండరు.నెలకొకసారి కలుసుకునేవారు. 2009లో కువైట్ నుంచి భారత్ కు వచ్చిన ఆమెను కువైట్ లోని తన ఇంటికి పిలిపించుకుని సహజీవనం చేశాడు. ఆమెకు కువైట్ లో ఎన్ ఆర్ ఐ బ్యాంక్ ఖాతా ఉంది.ఆమె రెండవసారి భారతదేశానికి వచ్చిన తరువాత పిటిషనర్ ఆమెను పిలవలేదు; మరియు, ఆమె అతని ఇంటికి వెళ్ళలేదు. కొడుకును బలవంతంగా తల్లి ఇంటికి పంపించారు. ప్రస్తుత దరఖాస్తును భర్త దాఖలు చేసిన తరువాత, ఆమె తల్లి మరియు ఇతరులు రాజంపేట పోలీస్ స్టేషన్ కు వెళ్లారు; మరియు, పిటిషనర్ ను రాత్రి పోలీస్ స్టేషన్ కు తీసుకువచ్చారు; మరుసటి రోజు పోలీస్ స్టేషన్ లో మధ్యవర్తిత్వం నిర్వహించారు. ఆమెను తిరిగి వైవాహిక జీవితంలోకి తీసుకెళ్తానని హామీ ఇచ్చిన పిటిషనర్ అందుకు అంగీకరించలేదు. 2013 తిరుపతిలో కూలీ పనులు చేస్తుండగా పోతిరాజుగారిపల్లెకు వెళ్లింది.అత్తగారింటికి వెళ్లిన తర్వాత అత్తగారు గ్రామాన్ని వదిలి తిరుపతికి వెళ్లిపోయారు.ఆమె (ప్రతివాది) తిరుపతిలోని పిటిషనర్ ఇంటికి వెళ్లలేదు.2013 జూన్ లో రాజంపేటలో ఫిర్యాదు చేసింది.

2013 మే నెలలో రైల్వేకోడూరు పోలీస్ స్టేషన్ లో మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. సలహా మేరకు.. ఆ మధ్యవర్తిత్వంలో ఇవ్వబడిన తరువాత, వారు రైల్వేకోడూరులో ఒక నెల పాటు కలిసి నివసించారు. ఆమెను కొట్టడం మొదలు పెట్టడంతో రెండో రోజు నుంచి రాజంపేట పోలీస్ స్టేషన్ లో

ఫిర్యాదు చేసింది. అప్పటికి ఆమె కొడుకు రాజంపేటలో చదువుతున్నాడు. పై అంశాలను పక్కన పెడితే, పిటిషనర్ - భర్త కేసుకు అనుగుణంగా తనకు ఇచ్చిన సూచనలను ఆమె తిరస్కరించారు.

RW2 ప్రతిస్పందకుని యొక్క తండ్రి. RW3 ప్రతిస్పందకుడి సోదరుడు. పిటిషనర్ అభ్యర్థన మేరకు తన తండ్రి ద్వారా భారీ మొత్తాన్ని వెచ్చించి తన సోదరిని కువైట్ కు తీసుకెళ్లాడు. పిటిషనర్ కువైట్ లో డ్రైవర్ గా పనిచేస్తుండగా, ప్రతివాది పనిమనిషిగా పనిచేస్తూ, యజమాని ఇంట్లో ఆమెకు కల్పించిన వసతిలో నివసిస్తున్నారు. కువైట్ లో, ఒక జంట ప్రభుత్వ ఉద్యోగంలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే కలిసి జీవించే అవకాశం ఉంటుంది.' పిటిషనర్ అంగీకారం మరియు ఇష్టానికి విరుద్ధంగా తన సోదరిని కువైట్ కు తీసుకెళ్లానని , పిటిషనర్ మరియు ప్రతివాది మధ్య వివాదాలు మరియు జరిగిన మధ్యవర్తిత్వాల గురించి తనకు తెలియదని తనపై చేసిన సూచనలను ఆయన ఖండించారు.

కోరిన మొదటి భూమి ఎడారి. పిటిషనర్ల వాదన ప్రకారం 2005లో తనను వదిలేశాడని, తామిద్దరం కలిసి తిరుపతిలో ఉంటున్న రోజు నుంచి 4 ఏళ్లకు పైగా విడివిడిగా ఉంటున్నామని తెలిపారు. **సనత్ కుమార్ అగర్వాల్ వి.** నందిని అగర్వాల్ (ఎఐఆర్ 1990 ఎస్ సి 594) పారిపోయే భూమికి మద్దతుగా ఆధారపడతారు. వైవాహిక గృహంలో భార్య భర్తతో కలవలేదని, విడిగా ఉండాలని పట్టుబట్టిందని, ఆ తర్వాత కొడుకును అత్త వద్ద వదిలేసి కువైట్ వెళ్లిపోయిందని, చాలా కాలంగా ఇద్దరూ విడివిడిగా ఉంటున్నారని, వారి వారి వేర్వేరు జీవన విధానాలకు సర్దుకుపోయారని, అందుకే, విడాకులు తీసుకున్నందుకు పిటిషనర్ కు విడాకులు పొందే హక్కు ఉంది. అయితే పిటిషనర్ - పిడబ్ల్యు1 అడ్మిషన్లతో సహా లభించిన సాక్ష్యాధారాల ప్రకారం 2005 తర్వాత కూడా పిటిషనర్, ప్రతివాదులు భారత్ లో, కువైట్ లో నెలకొకసారి కలుసుకునేవారని, 2009లో వారు విడివిడిగా భారత్ కు తిరిగి వచ్చారని, మధ్యవర్తులు ఉన్నారని వెల్లడైంది. విడాకుల కోసం పిటిషనర్ 2010 సెప్టెంబరులో ఫ్యామిలీ కోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.07.09.2005 న కువైట్ బయలుదేరే ముందు మధ్యవర్తిత్వం ఏర్పాటు చేయబడిందని, అనారోగ్యంతో ఉన్న తన తల్లిని చూడటానికి 2007 లో భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చానని, నలభై రోజుల తరువాత అతను మళ్ళీ కువైట్ వెళ్ళాడని, 2009 సంవత్సరంలో అతను ఒంటరిగా తిరిగి భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చాడని అతని ఆధారాలు సూచిస్తున్నాయి.2007 మరియు 2009, అనగా, రెండవ సందర్శన

సమయంలో, వారు తమ పని ప్రదేశాలలో ఒకరినొకరు కలుసుకున్నారు. 2013 జనవరి నుంచి 2013 జూన్ వరకు పొట్టిరాజుగారిపల్లెలో నివసించినట్లు పిటిషనర్-పిడబ్ల్యూ1 అంగీకరించింది.

అందువల్ల, 2005 సంవత్సరంలో మంచి కోసం విడిచిపెట్టారనే వాదనకు పిడబ్ల్యు 1 తన సాక్ష్యంలో చేసిన ప్రకటనలకు మద్దతు లేదు. అందువల్ల భార్యాభర్తలిద్దరూ విడివిడిగా నివసిస్తున్నప్పటికీ ఒకరినొకరు కలుసుకుంటున్నారని, వాస్తవానికి భర్త ప్రస్తుత పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తర్వాత కూడా కలిసి జీవిస్తున్నారని, ఈ విషయంలో ఏ కోణంలో చూసినా అనీమస్ డిస్కెండి లేదని ఆధారాలు నిరూపిస్తున్నాయి. అందువల్ల, పారిపోయిన కారణంగా పిటిషనర్ ఉపశమనానికి అర్హుడు కాదని మేము కనుగొన్నాము.

పైన చర్చించిన సాక్ష్యాల దృష్ట్యా, సహేతుకమైన కారణం లేకుండా, అనుమతి లేకుండా లేదా పిటిషనర్ ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా లేదా ఆమె ఉద్దేశపూర్వకంగా పిటిషనర్ను నిర్లక్ష్యం చేసినట్లు చూపించడానికి ప్రతివాది వైపు నుండి నిష్క్రమణ ఉందని నిర్ధారించడానికి అవసరమైన ప్రామాణికానికి ఆధారాలు లేవని గమనించాలి. మరోవైపు, పిటిషన్ దాఖలుకు ముందు ప్రతివాది పిటిషనర్ ను రెండేళ్లకు తగ్గకుండా అనిమస్ తో వదిలేశారని పిటిషనర్ నిరూపించలేకపోయారని సాక్ష్యాధారాలు ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. అంతేగాక, 2005లో పార్టీ ఫిరాయింపులతర్వాత ఈ పార్టీలు కలిసి జీవించాయని సాక్ష్యాధారాలు వెల్లడిస్తున్నాయి.
తన పట్ల అసభ్యంగా ప్రవర్తించారని, పిటిషనర్ కొట్టారని,తన తల్లి, సోదరి వేధింపులకు గురిచేశారని, పిటిషనర్ తన వైపు నుంచి శారీరక చర్యల ద్వారా గానీ, ఆమె మాట్లాడిన మాటల ద్వారా గానీ తనను ఏ విధమైన క్రూరత్వానికి గురిచేశారని ఫిర్యాదు చేసింది.

పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది - పిటిషనర్ వాదనలు ఇలా ఉన్నాయి:- 'పిటిషనర్ కువైట్ నుంచి వెళ్లిపోవడంతో ప్రతివాది దూరంగా ఉంటున్నాడు. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ కూడా కువైట్ వెళ్లినప్పటికీ వివిధ కారణాల వల్ల అక్కడ దాంపత్య జీవితానికి అవకాశం లేకుండా పోయింది. వీరిద్దరూ విడివిడిగా 2009లో భారత్ కు తిరిగొచ్చారు. ఆ ఏడాది తర్వాత విడాకుల కోసం భర్త పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. పిటిషనర్ కు దాంపత్య సమాజం నిరాకరించడంతో ప్రస్తుత కేసు మానసిక క్రూరత్వానికి సంబంధించిన కేసు. పిటిషనర్ ను ప్రతివాది మానసిక హింసకు గురిచేశాడు. వైవాహిక

బంధం తెగిపోతుంది. వివాహ బంధం విచ్ఛిన్నమైందనడానికి కారణం విడాకులకు కారణం కానప్పటికీ, భార్యాభర్తల మధ్య చాలా కాలంగా దాంపత్య సమాజం లేకపోవడం, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 498- ఎ (సంక్షిప్తంగా 'ఐపీసీ') కింద, వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్లు 3 ఎట్ 4, సెక్షన్ 420 కింద ఫిర్యాదు చేయడంలో భార్య వ్యవహరించిన తీరును దృష్టిలో ఉంచుకుని. ఐపీసీ 406, 452, 365 సెక్షన్లతో పిటిషనర్ పై, అతని తల్లి, సోదరి, మరొకరిపై అనవసరంగా కేసులు పెట్టడం, రాజంపేట జేఎంఎఫ్ సీ ఫైలుపై 2015 సీసీ నెం.93లోని క్యాలెండర్ కేసు నిర్దోషిగా ముగియడంతో ప్రతివాది పిటిషనర్ ను మానసిక క్రూరత్వానికి గురిచేశాడని చెప్పడానికి తగిన సాక్ష్యాధారాలు ఉన్నాయి. క్రిమినల్ కేసులో.. కాబట్టి ఈ ప్రాతిపదికన పిటిషనర్లు భార్యాభర్తల మధ్య వివాహాన్ని రద్దు చేస్తూ విడాకుల డిక్రీకి అర్హులు' అని పేర్కొన్నారు.

పైన పేర్కొన్న క్యాలెండర్ కేసులో క్యాలెండర్ ఇటి తీర్పు కాపీలు, నిందితులందరూ (పిటిషనర్ మరియు అతని కుటుంబ సభ్యులు) ఇక్కడ ప్రతివాది నివసిస్తున్న పి.అగ్రహారంలోకి నేరపూరితంగా ప్రవేశించారనే కారణంతో వివిధ నేరాలకు పాల్పడినట్లు చూపిస్తుంది మరియు ఆమెకు విడాకులు ఇవ్వాలని కోరింది. తీవ్ర పరిణామాలు ఉంటాయని బెదిరించి ఆమె వెంట్రుకలు పట్టుకుని ఇంటి నుంచి బయటకు లాక్కెళ్లి కిడ్నాప్ కు యత్నించాడు. పై క్యాలెండర్ కేసులో 18.01.2017 నాటి తీర్పు, పైన పేర్కొన్న శిక్షా నిబంధనల ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరాలకు పిటిషనర్ మరియు అతని కుటుంబ సభ్యులు దోషులు కాదని మరియు వారు నిర్దోషులుగా విడుదల చేయబడ్డారని ప్రతిబింబిస్తుంది. కె.శ్రీనివాస్ రావు వర్సెస్ డి.ఎ.దీప (ఏఐఆర్ 2013 ఎస్ సి 2176) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ ఒకే పైకప్పు కింద కలిసి ఉండటం మానసిక క్రూరత్వానికి ముందస్తు షరతు కాదని, భార్యాభర్తలు దూరంగా ఉండటం ద్వారా దాంపత్య సమాజాన్ని నిరాకరించడం ద్వారా మానసిక క్రూరత్వాన్ని కలిగించవచ్చన్న వాదనకు మద్దతుగా వాదించారు.నడత. ఈ కేసులో భార్య పిటిషనర్ కు దూరంగా ఉండటమే కాకుండా తప్పుడు ఫిర్యాదు చేసిందని, చాలా కాలంగా భార్యాభర్తలు విడివిడిగా జీవిస్తున్నారని, అన్ని అవసరాల కోసం వివాహం జరిగిందని, మళ్లీ కలిసే అవకాశం లేదని ఆయన కోరారు.

జి.వి.ఎన్.కామేశ్వరరావు వర్సెస్ జి.జాబిలి (ఎ.ఐ.ఆర్.2002 ఎస్.సి.576) తీర్పు కూడా మానసిక క్రూరత్వానికి మద్దతుగా ఉంది మరియు ఈ తక్షణ కేసులో ప్రతివాది భార్య మరియు ఆమె సహాయ నిరాకరణ మరియు బాధాకరమైన అనుభవం యొక్క సాక్ష్యాలలో తగిన ఆధారాలు

ఉన్నాయని వాదించడానికి ప్రయత్నించారు.ప్రతివాది - భార్య చేసిన తప్పుడు ఫిర్యాదు కారణంగా వారు ఎదుర్కోవలసి వచ్చిన క్రిమినల్ విచారణ కారణంగా భార్యతో కలిసి ఉండేందుకు భర్త ముందుకు వస్తే భార్యాభర్తలు కలిసే అవకాశం ఉందని ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. వాస్తవానికి విడాకుల పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తర్వాత కూడా భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు కలుసుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారు కొన్ని సందర్భాల్లో కలిసి జీవించారు. 28.06.2013న భార్య తన క్రిమినల్ ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న విధంగా క్రూరత్వానికి పాల్పడి విడాకులు తీసుకోవాలని పట్టుబట్టడంతో పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయాల్సి వచ్చింది. భర్త 2009లో కువైట్ నుంచి ఒంటరిగా ఇండియాకు వచ్చాడు.ఆ తర్వాత 2009లో భారత్ కు తిరిగి వచ్చాడు.పిటిషనర్ - భర్త 2010 సెప్టెంబర్ లో విడాకుల కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఆ తర్వాత కూడా 2013 మేలో రైల్వేకోడూరు పోలీస్ స్టేషన్ లో మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. ఆ సమయంలో నెల రోజుల పాటు రైల్వేకోడూరులో ఇద్దరూ కలిసి గడిపారు. తనపై జరిగిన క్రూరత్వం కారణంగానే పిటిషనర్ ఇంటి నుంచి వెళ్లిపోవాల్సి వచ్చిందని ప్రతివాది పేర్కొన్నారు. తన కుమారుడి ఆచూకీ కూడా తెలియదని పిటిషనర్ సాక్ష్యాధారాలు చెబుతున్నాయి. దీంతో భార్యను వదిలించుకోవాలని ఉవ్విళ్లూరుతున్నాడు. అందువల్ల దాంపత్య హక్కుల పునరుద్ధరణ కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేయడానికి బదులుగా, విడాకుల కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. తనకు దాంపత్య సమాజం నిరాకరిస్తున్నదని ఆయన నిజంగా భావిస్తే, దాంపత్య హక్కుల పునరుద్ధరణ కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేయవచ్చు. అయితే తనకు రీయూనియన్పై ఆసక్తి లేదని, భార్యను వేధించేందుకే విడాకుల పిటిషన్ దాఖలు చేశాడని తెలిపాడు. తాను అలాంటి పిటిషన్ వేస్తే భార్య తనతో చేరుతుందని తనకు పూర్తిగా తెలుసు కాబట్టి దాంపత్య హక్కులను ఉల్లంఘించాడు. అంతకుముందే ఇద్దరూ కలిసి జీవించారని, తనను బెదిరిస్తున్నారని, విడాకులు ఇప్పించాలని భార్య పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. భార్యను ఎలాగైనా వదిలించుకోవాలని భర్త ఏదో ఒక ఆధారం కోసం తీవ్రంగా అన్వేషిస్తున్నట్లు ఆధారాలను బట్టి స్పష్టమవుతోంది. అందువల్ల, అతను ఏ కారణం చేతనైనా విడాకులు కోరే అర్హత లేదు. ఎలాగైనా విడాకులకు అంగీకరించాలని భార్యను బెదిరించి క్రూరత్వానికి గురిచేయడంతో పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయడం తప్ప ఆమెకు మరో మార్గం లేకుండా పోయింది. పిటిషనర్ - భర్త తన అపవిత్ర ప్రవర్తనను సద్వినియోగం చేసుకోలేడు మరియు భార్య అతనిపై మరియు అతని కుటుంబ సభ్యులపై పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసినందున అతను విడాకులకు అర్హుడని ఫిర్యాదు చేయలేడు. వాస్తవాలు, సమర్పణలను క్షుణ్ణంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్నాం.

విడిపోవడానికి భార్య కారణం కాదని, 2005లో విడిపోయిన తర్వాత కూడా భార్యాభర్తలు తరచూ భారత్ లేదా కువైట్ లో కలుస్తున్నారని, 2013 జనవరి నుంచి 2013 జూన్ వరకు పిటిషనర్ ఇంట్లో ప్రతివాదులు నివసిస్తున్నారని, మేలో భార్య పోలీసులను ఆశ్రయించిన తర్వాత కూడా. 2013లో రైల్వేకోడూరు పోలీస్ స్టేషన్ లో మధ్యవర్తిత్వం జరిగింది. ఆ తర్వాత ఆ సమయంలో ఒక నెల పాటు ఆ ప్రదేశంలో కలిసి జీవించారు. అందువలన, ఎడారిగా మారడానికి గల భూమి అందుబాటులో లేదు. మొగుడు. భార్య ఏనాడూ భర్తను శారీరక చర్యల ద్వారా, మాటలతో క్రూరత్వానికి గురి చేయలేదని సాక్ష్యాధారాల ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. భర్త ప్రోద్బలంతోనే కువైట్ వెళ్లానని భార్య చెబుతోంది. ఆ తర్వాత భర్త కూడా కువైట్ వెళ్లాడు. కువైట్ లో విడివిడిగా పనిచేసేటప్పుడు, వారు అప్పుడప్పుడు లేదా నెలకు ఒకసారి కలుసుకునేవారు, అయితే వారు కువైట్ లో నివసిస్తున్న అసాధారణ పరిస్థితులు లేవు.పిటిషనర్ 2007 సంవత్సరంలో ఒకసారి స్వల్ప బస కోసం భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చారు.2009లో ఇద్దరూ విడివిడిగా ఇండియాకు తిరిగొచ్చారు.ఇద్దరూ కొడుకును అమ్మమ్మల సంరక్షణకు వదిలేశారు. ప్రస్తుతం భర్త దరఖాస్తు దాఖలు చేసిన తర్వాత కూడా, క్యాలెండర్ కేసుకు దారితీసే భార్య పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసే వరకు తీవ్రమైన వివాదాలు లేవని, అప్పుడప్పుడూ ఒకరినొకరు కలుస్తూ సహజీవనం చేస్తున్నారని తెలిపారు. ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది చెప్పినట్లుగా, భార్య తనకు దాంపత్య సమాజాన్ని నిరాకరిస్తోందని భర్త అభిప్రాయపడినప్పుడు, అతను విడాకుల కోసం ప్రస్తుత పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. బలవంతం చేసి తనను బెదిరించి బలవంతంగా విడాకులు ఇప్పించడంతో పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయడం తప్ప గత్యంతరం లేదని భార్య వాపోయింది. సాక్ష్యాధారాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన తరువాత, వివాహ బంధం విచ్ఛిన్నం అయిందని, వివాహం అన్ని ప్రయోజనాల కోసం చచ్చిపోయిందని, వాస్తవాలు మరియు సాక్ష్యాల వెలుగులో దానిని పునరుద్ధరించలేమని పిటిషనర్ - భర్త వాదన, భార్యాభర్తల మధ్య కలయికకు అవకాశం ఊహించలేమని, భార్య ఇప్పటికీ వివాహాన్ని అడ్డుకుంటోందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. 1999లో జన్మించిన కుమారుడు ప్రస్తుతం మేజర్, అంతేకాక, భర్త విడాకులు కోరే ఈ తక్షణ పిటిషన్ ను ఏర్పాటు చేసిన తరువాత కూడా భర్త విడాకులు తీసుకోవడానికి పెద్దగా ఆసక్తి కనబరచడం లేదనే వాస్తవానికి నిదర్శనం. ప్రతివాది వైపు నుంచి ఆపరేటివ్ దృక్పథం ఏదైనా ఉంటే, వాస్తవానికి అతను భార్యతో కుటుంబ జీవితాన్ని గడపడం ద్వారా అటువంటి ప్రవర్తనను క్షమించాడు మరియు అందువల్ల, పిటిషన్

దాఖలు చేసిన కారణాలను రద్దు చేశాడు.సాక్ష్యాధారాల విశ్లేషణ, వాస్తవాలు ఈ కేసు యొక్క పరిస్థితులు మరియు ప్రతివాది (భార్య) తరఫు విద్వాంసుడైన న్యాయవాది వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు, క్రూరత్వం, ముఖ్యంగా మానసిక క్రూరత్వం ఆధారంగా విడాకులకు అర్హుడు అనే భర్త వాదన పరీక్షకు నిలబడదని మేము భావిస్తున్నాము.పరిశీలన మరియు ఆ విషయం దృష్ట్యా, పైన చెప్పిన కారణంతో విడాకులు అతను కోరే అర్హత లేదు.

ఫలితంగా ఎఫ్సీఏను రద్దు చేశారు.

ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర పిటిషన్లు ఏవైనా ఉంటే వాటిని మూసివేయాలి.

ట్రూ కాపీ//

ఎస్.డి/- పి.రామకృష్ణ-ఐ.ఎన్.ఎ.

జాయింట్ 12 "గిస్ట్రార్"

సెక్షన్ ఆఫీసర్

కు

శ్రీ జస్టిస్ ఎఫ్-డి-సీతారామ మూర్టికి ఒక ఫెయిర్ కాపీ

(ఇలిస్ లార్డ్షిప్ యొక్క దయగల పరిశీలన కోసం)

శ్రీమతి ఇస్సైస్ కు ఒక ఫెయిర్ కాపీ. ఉమా దేవి

(ఆమె లార్డ్షిప్ దయగల పరిశీలన కోసం)

1.ఎఫ్.హెచ్.ఇ జడ్జి, ఫర్నిలీ కోర్ట్-కమ్-వి అడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి, తిరుపతి (రికార్డులు ఏవైనా ఉంటే).

2.శ్రీ జె.వీరారెడ్డికి ఒక సిసి, అడ్వకేట్ [ఒ.పి.యు.సి.జె.

3.శ్రీ మహేశ్వరరావు కుంచెలం, అడ్వకేట్ [ఒ.పి.యు.సి.జె.]

4.9ఎల్ ఆర్ కాపీలు

5. అండర్ సెక్రటరీ, యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, మినిస్ట్రీ ఆఫ్ లా, జస్టిస్ మరియు

కో.) టి-ఎన్నాని అఫైర్స్, న్యూఢిల్లీ.

6. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు కార్యదర్శి, అడ్వకేట్స్ అసోసియేషన్,

లైబ్రరీ, హైకోర్టు భవనాలు, హైదరాబాద్

7.'ఐవో సీడీ కాపీలు

హైకోర్టు

ఎమ్ ఎస్ ఆర్ ఎమ్ జె

&

జె యు డి జె

తేదీ D:30/04/2019

క్రమం

ఎఫ్సీఏ.. నెం.147 ఆఫ్ 2015

ఫ్యామిలీ కోర్టు అప్పీల్ కొట్టివేయటమైనది